

JAARVERSLAG 2019

Van de

Regionale Geschillencommissie

INHOUDS OPGAVE:

1. Voorwoord door de voorzitter	3
2. Samenstelling van de commissie	4
3. De deelnemende corporaties.....	4
4. De vergaderingen	4
5. De behandelde klachten	5

Bijlage:

Financieel overzicht.

1. VOORWOORD DOOR DE VOORZITTER:

Beste lezer,

Voor u ligt alweer het 18^e jaarverslag van de Regionale Geschillencommissie. Het bestaan van de commissie is een verplichting voor woningbouwcorporaties. Onze commissie durft inmiddels op basis van haar jarenlange ervaringen wel te stellen dat de deelnemende corporaties het bestaan van de commissie niet als een last hebben ervaren. Integendeel, in de achter ons liggende jaren is gebleken dat die corporaties hun klanten - de huurders - serieus nemen en dat in dat kader aan de commissie een relevante rol wordt toebedeeld. In dit verslag wordt ingegaan op de werkzaamheden en ervaringen van de commissie gedurende het kalenderjaar 2019. Tevens wordt de samenstelling van de commissie toegelicht en wordt uiteengezet hoe de commissie tewerk gaat. Tot slot volgen enkele aandachtspunten, aanbevelingen en conclusies.

Voor één onderwerp vraag ik echter graag nu uw aandacht.

De commissie heeft inmiddels al geruime tijd een eigen goed werkende website.

Die website geeft snelle toegang tot relevante informatie over het werk van de commissie, de reglementen en de jaarverslagen van de commissie. Of het aan de komst van die website valt toe rekenen, of dat de oorzaak moet worden gezocht bij de publiciteit die de corporaties in de afgelopen jaren hebben gegeven aan de commissie, valt moeilijk vast te stellen. Duidelijk is evenwel dat een behoorlijk aantal mensen in het afgelopen jaar de weg naar de commissie hebben weten te vinden. Opvallend daarbij was dat het nogal eens voorkwam, dat mensen zich tot de commissie wendden nog voordat de interne klachtenprocedure was afgerond. Afgezien van het feit dat dit voor de secretaris van de commissie extra werk opleverde, is dat jammer omdat het bij de betreffende klagers de indruk kan wekken dat ze van het kastje naar de muur worden gestuurd. Gezien het reglement van de commissie, kan een klacht pas in behandeling worden genomen als eerst die interne klachtenprocedure volledig is afgerond. Ik hecht eraan nog eens uiteen te zetten waarom dat zo is.

De geschillencommissie bestaat uit in totaal 5 personen. De geschillencommissie is in het leven geroepen om in die gevallen waarin sprake is van een 'geschil' tussen een huurder en een woningcorporatie, op onafhankelijke wijze, te luisteren naar beide partijen en als objectieve derde de directie van de betrokken woningcorporatie te adviseren. Dit allemaal met het doel om huurders een extra middel te geven om dergelijke geschillen op te lossen, zonder direct de gang naar de rechter te hoeven maken.

Een klacht indienen bij de geschillencommissie moet dus worden gezien als een laatste middel om, zonder tussenkomst van een rechter, een probleem de wereld uit te helpen. Het spreekt voor zich dat het dan zaak is dat partijen eerst onderling alle mogelijkheden hebben onderzocht om dat geschil op te lossen. Vandaar dat het van belang is dat de interne procedure volledig is doorlopen. Veelal richt een klacht zich tegen een beslissing van een medewerker van de corporatie. Aan het eind van de interne procedure is het de directeur, die in zijn rol van 'hoogste baas', nog eens naar de klacht kijkt. Pas als ook diens beslissing geen bevredigende oplossing biedt voor de klacht, is het tijd dat de geschillencommissie nog eens 'meekijkt' naar de zaak.

In verband met het vorenstaande is het van belang te weten dat alle corporaties die zich bij de geschillencommissie hebben aangesloten, uiterst serieus omgaan met de oordelen van de commissie. Dat blijkt alleen al uit het feit dat zij onderling hebben afgesproken dat

zij adviezen van de commissie als 'bindend' beschouwen. Dat betekent dat zij – óók wanneer de commissie oordeelt dat zij eigenlijk anders hadden moeten reageren op een klacht van een huurder! - zich zullen neerleggen bij het advies van de commissie en dat zij dat advies ook zullen uitvoeren. Het spreekt voor zich dat de geschillencommissie daarom pas aan het woord behoort te komen als echt alle mogelijkheden voor partijen om het gerezen geschil onderling op te lossen, zijn uitgeput. Een regeling in der minne verdient immers altijd de voorkeur boven een oordeel van 'een derde'!

Ik hoop dat u met belangstelling kennis neemt van dit jaarverslag. Mocht u nog vragen hebben dan kunt u via onze website www.regionalegeschillencommissie.nl of portvrij, via het antwoordnummer contact met de commissie opnemen.

De Regionale Geschillencommissie.
Antwoordnummer 93.
4700 WB Roosendaal.

De voorzitter:
Mr. A.J. Donkers

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'A.J. Donkers', written over a horizontal line.

2. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE:

De commissie bestaat uit 5 leden waarvan de onafhankelijke voorzitter en twee leden die voorgedragen zijn door de directies van de deelnemende corporaties. De andere twee leden zijn voorgedragen door de huurdersorganisaties uit het werkgebied. De commissie heeft uit haar midden een secretaris gekozen.

De commissie was in het verslagjaar als volgt samengesteld:

Voorzitter:

De heer Mr. A.J. Donkers (onafhankelijk voorzitter)

Secretaris:

De heer H.E. Lenting. (huurdersafgevaardigde)

Leden:

De heer C.M.M. Kouters (verhuurdersafgevaardigde)

De heer J.A.M. van den Berg (huurdersafgevaardigde)

Mevrouw Mr. M. Janse (verhuurdersafgevaardigde)

Ambtelijk secretaris:

De heer A.J.J.M. van de Weijert

Schematisch overzicht van het rooster van aftreden:

	Mr. A.J Donkers:	Mr. M. Janse	J.A.M. van den Berg	C.M.M. Kouters:	H.E. Lenting:
Aangetreden	01-10-2009	01-01-2018	01-01-2018	01-01-2012	01-01-2014
Herkiesbaar per:	01-01-2010 01-01-2014 01-01-2018	01-01-2022 01-01-2024	01-01-2022 01-01-2024	01-01-2016 01-01-2020	01-01-2018 01-01-2022
Einde zittingsperiode	31-12-2021	31-12-2027	31-12-2027	31-12-2023	31-12-2025

3. DE DEELNEMENDE CORPORATIES:

De volgende corporaties bestrijken het werkgebied van de commissie:

Corporatie:	Vestigingsplaats	Aantal Woningen:
Stichting Alwel	Roosendaal	9.048
Stichting Stadlander	Bergen op Zoom	14.145
Stichting Woonkwartier	Zevenbergen	8.528
Woningstichting Woensdrecht	Hoogerheide	1.054
Totaal aantal woningen:		32.775

Betreft aantal woningen exclusief woonwagens, standplaatsen, garages, bedrijfsruimten of maatschappelijk vastgoed per 31 december 2019. Door fusie of toetreding van andere corporaties kan het werkgebied wijzigen.

4. DE VERGADERINGEN:

In het afgelopen verslagjaar vergaderde de commissie 3 maal. Naast het bespreken van de algemene gang van zaken, werden de zogenaamde hoorzittingen en een evaluatie vergadering met de deelnemende corporaties gehouden. De vergaderingen vinden bij toerbeurt plaats bij een van de aangesloten corporaties. In het verslagjaar was dat bij Stichting Woonkwartier te Zevenbergen.

5. DE BEHANDELDE KLACHTEN:

In het verslagjaar zijn er door de commissie 11 klachten ontvangen. De klachten hadden betrekking op de volgende corporaties:

Corporatie	Totaal aantal klachten	Ongegrond	Gegrond	Niet in behandeling genomen	na behandeling ingetrokken	Nog in procedure
Stichting Alwel	6			3	1	2
Stichting Stadlander	3			2	1	
Woningstichting Woensdrecht						
Stichting Woonkwartier	2	1			1	
Totaal:	11	1		5	3	2

De ambtelijk secretaris van de commissie heeft zich ingespannen om het verslag te voorzien van – met het oog op de privacy van de betrokken personen - geanonimiseerde samenvattingen van de zaken die de commissie in het afgelopen jaar inhoudelijk of administratief heeft afgehandeld. Daarnaast heeft de commissie diverse verzoeken om algemene informatie ontvangen. De desbetreffende verzoekers zijn door de ambtelijk secretaris geïnformeerd over de te volgen klachtenprocedure. Hopelijk geeft dit u, als lezer van dit verslag, een goed beeld van de wijze waarop de commissie haar taak heeft opgevat.

Klacht over woonconsulente die privacy schendt en burens tegen klager opzet:

Omdat uit de klachtenmelding niet duidelijk was wat de kern van de klacht was en onduidelijk welke vertrouwelijke gegevens, wanneer en met wie de corporatie die heeft gedeeld heeft de commissie aan de klager aanvullende informatie gevraagd. Omdat de commissie van de klager geen reactie – binnen de gestelde termijn - had ontvangen besloot de commissie de klacht niet ontvankelijk te verklaren. De klager meldt de commissie dat er mogelijkwijze iets met de postontvangst fout is gegaan omdat deze volgens haar zeggen op een verkeerd adres bezorgd zou zijn. Ze verzoekt de commissie de brieven alsnog te versturen hetgeen door de commissie is gedaan. Echter een inhoudelijke reactie van de klager is uitgebleven. De commissie heeft het dossier gesloten.

Oneens met het betalen van de oorspronkelijke huur:

Volgens de uitspraak van de Huurcommissie is gebleken dat er geen gebreken in de woning van de klager aanwezig waren ten tijde van de jaarlijkse huurverhoging. Hiermee is de jaarlijkse huurverhoging dus onterecht niet doorgevoerd. Dit is de reden dat de corporatie de eerder dit jaar aangezegde huurverhoging per 1 juli 2018 alsnog met terugwerkende kracht bij de klager heeft doorgevoerd. De klager is het daar niet mee eens. Gelet op het reglement van de commissie behoren huurkwesties en kwesties die aan de Huurcommissie zijn voorgelegd niet tot de bevoegdheid van de commissie om hier een uitspraak over te doen. Daarom heeft de commissie de klacht dan ook niet in behandeling genomen. Partijen zijn door de commissie conform geïnformeerd.

Verzoek schadevergoeding gederfd woongenot:

Klager verzoekt schadevergoeding voor gederfd woongenot. Daarnaast heeft de klager deze kwestie aan de huurcommissie voorgelegd. Volgens het reglement is de commissie - in beide gevallen - niet bevoegd om daar een uitspraak over te doen. De commissie heeft

de klacht dan ook niet in behandeling genomen. Partijen zijn door de commissie conform geïnformeerd.

Aanpassing badkamer en langlopende klachten met bijhorende schade:

De klacht omvat een chronologische samenvatting, gedetailleerd en gedocumenteerd van aard, periodes, tijdstippen van de klachten en de afhandeling daarvan. Daarnaast geeft de klager uitgebreid de kosten aan die ze heeft moeten maken welke niet onder het eigen risico van haar inboedelverzekering vielen.

De klager is verbolgen over de passage in de brief van de corporatie waarin wordt gesteld of een tweede toilet medisch gezien wel echt noodzakelijk is. De klager heeft het gevoel door de corporatie niet serieus genomen te worden. Klager heeft een Wmo indicatie voor een tweede toilet en geeft – met redenen omkleed - aan waarom de medische noodzaak van een tweede toilet gerechtvaardigd is. Door de corporatie wordt toegelicht dat deze zinsnede alleen betrekking heeft op de lange periode om te besluiten te verhuizen of de badkamer te renoveren. De voorkeur van de klager is dat bij haar - zoals bij meerdere woningen is gebeurd – een aanbouw aan de bestaande badkamer wordt aangebracht.

Door de corporatie wordt gesteld dat die optie niet mogelijk is. Om differentiatie in de wijk aan te brengen is toen gekozen om projectmatig genoemde voorzieningen aan te brengen. Verschillende huurders hebben toen van die mogelijkheid gebruik gemaakt. Deze voorziening wordt door de corporatie niet meer uitgevoerd. Een optie is om bijvoorbeeld te verhuizen naar zo een woning waar die voorziening al inzit.

De klager geeft aan dat dat aanbod voor haar geen optie is en geeft uitgebreid aan de kosten die zij heeft moeten maken bij het aangaan van de huurovereenkomst in 2004 en die door haar gemaakt zijn in de loop van de huurperiode. Volgens haar heeft ze € 30.000,00 geïnvesteerd en bij verhuizing moet ze weer kosten maken die niet worden vergoed door de Wmo of anderszins en over die middelen beschikt ze niet. Met het aanbrengen van een tweede toilet door middel van een uitbouw vergroot de klager haar zelfredzaamheid.

Door de corporatie wordt aangegeven op welke wijze er een tweede toilet gerealiseerd kan worden. Verder geeft de corporatie aan welke risico's aan de renovatie van de badkamer kleven. Het gaat dan in het bijzonder over het feit dat niet uit te sluiten is dat het badkamermeubel bij demontage niet zal worden beschadigd zodat terugplaatsing niet meer mogelijk is. De klager heeft aangegeven dat de voorgestelde plaatsing geen optie is omdat dat dan ten koste gaat van de grootte van de slaapkamer en het meubilair. Genoemd meubilair zal dan niet meer geplaatst kunnen worden en gezien de emotionele waarde daarvan is dat volgens de klager niet acceptabel.

Een tweede optie is om te verhuizen naar een andere woning die bijvoorbeeld gelijkvloers is of waar genoemde voorzieningen al zijn aangebracht. Door de corporatie wordt aangegeven dat het vinden van een passende woning binnen het woningbezit een lastige opgave is maar niet onmogelijk. De corporatie heeft aangegeven welke mogelijkheden er zijn. De klager heeft hier zelf een verantwoordelijkheid in door actief te gaan zoeken. verwacht mag worden dat de corporatie daarbij behulpzaam is. De corporatie is wel gebonden aan het regime van passend toewijzen.

Partijen zijn samen gaan kijken met de maatwerkadviseur welke opties er zijn en wat de consequenties zijn. Als bijvoorbeeld bij het zoeken van een andere woning dit binnen één jaar niet gerealiseerd kan worden dat dan de optie aanpassing badkamer conform het voorstel van de corporatie wordt uitgevoerd. Zowel bij een verhuizing of de renovatie van de badkamer zal de corporatie een vergoeding op maat verstrekken. Inmiddels heeft de klager gekozen om conform het voorstel van de corporatie de badkamer te renoveren en een tweede toilet te plaatsen. Nu de corporatie aan het grootste bezwaar van de klager tegemoet is gekomen en partijen daar overeenstemming over hebben bereikt beschouwt de commissie de klacht als ingetrokken.

Onderhoudsklacht wordt niet gerepareerd:

Klager heeft de corporatie verschillende malen gevraagd de waterlekkage in haar plafond te repareren. Verschillende malen is de corporatie langs geweest om de onderhoudsklacht te bekijken maar adequate herstelwerkzaamheden bleven echter steeds uit. Door tussenkomst van de commissie is inmiddels de klacht hersteld en zijn de beschadigingen - als gevolg van de lekkage – tot volle tevredenheid van de klager hersteld. De commissie beschouwt de klacht als opgelost en ingetrokken.

Corporatie heeft privé gegevens gedeeld:

Omdat uit de correspondentie van de klager de commissie de feiten niet kon herleiden heeft deze de klager gevraagd de informatie over welke vertrouwelijke gegevens, wanneer en met wie de corporatie die heeft gedeeld.”

De commissie heeft binnen de gestelde termijn van 10 werkdagen geen nadere informatie van de klager ontvangen. Daarbij merkt de commissie op dat ook na deze termijn niet alsnog de verzochte informatie is verstrekt. De commissie overweegt dat nu de verzochte informatie in het geheel niet aan de commissie is verstrekt, klager niet kan worden ontvangen in de behandeling van de klacht en de klacht daardoor als afgehandeld zal worden beschouwd

De commissie had in deze zaak reeds een zitting bepaald. Bij gelegenheid van deze zitting had de klager - hoewel de commissie daar niet toe gehouden is - nog de gelegenheid kunnen krijgen de omissie van het niet verstrekken van de verzochte informatie te herstellen, door uw klacht mondeling toe te lichten.

De datum van de zitting is de klager per brief van 28 augustus 2019 medegedeeld. Aldus was de klager al sedert eind augustus 2019 op de hoogte van de datum, plaats en tijd van de zitting. In de avond van 27 september 2019 heeft de klager de volgende e-mail aan de commissie gezonden:

“Gezien het absurde tijdstip van 20:30 ben ik niet in de gelegenheid te komen. Dit vanwege een gebrek aan vervoer. Gelieve een voor alle betrokken partijen acceptabele datum en tijd vast te leggen.”

De commissie heeft nadien nog contact met de klager gehad, zowel telefonisch en per e-mail. Aan de klager is kenbaar gemaakt dat de commissie de zitting niet zal verplaatsen. De commissie heeft hierbij in overweging genomen dat het tijdstip en de plaats van de zitting bij de klager al sinds eind augustus 2019 bekend waren. De klager heeft daardoor alle gelegenheid gehad ter voorbereiding en zo nodig ook nog vervoer te regelen. De commissie overweegt daardoor dat er geen klemmende redenen zijn aangevoerd die een

afmelding op een dusdanig laat moment rechtvaardigen. Klager heeft uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven niet ter zitting te zullen verschijnen. De corporatie is hierna in kennis gesteld dat de zitting dan niet zal doorgaan en er aldus geen afgevaardigde van corporatie hoefde te verschijnen. In het kader van hoor- en wederhoor dienen immers beide partijen, zowel klager, als de corporatie aanwezig te zijn.

In de avond van 30 september 2019 is de klager echter wel verschenen bij de zittingslocatie. Omdat deze zelf reeds had aangekondigd niet ter zitting te zullen verschijnen had de commissie eerder aan zowel de klager - als aan de corporatie - gecommuniceerd dat de zitting geen doorgang zou vinden en de zaak schriftelijk zou worden afgedaan. De voorzitter en secretaris van de commissie hebben de klager buiten de zittingsruimte dan ook in kennis gesteld dat hij zelf heeft afgezien van een zitting en dat de zaak schriftelijk zal worden afgedaan. Daar niet uit de klacht blijkt wat de essentie is en er geen (nadere) feitelijke onderbouwing door de klager is gegeven, leidt dit ertoe dat de klager niet ontvankelijk is in zijn klacht en wordt deze als afgehandeld beschouwd.

Oneens met wijzigingen aan het balkon:

Klager heeft zich beklaagd over de afwikkeling van de wijzigingen van het balkondak en balkonscherm van zijn woning. Tijdens de interne klachtenprocedure heeft de klager met de corporatie overeenstemming heeft bereikt over deze afwikkeling. Nu de corporatie aan het grootste bezwaar van de klager is tegemoet gekomen beschouwt de commissie de klacht als ingetrokken en zal het dossier worden gesloten.

Oneens met de afwijzing schadevergoeding:

Klager woont in een nieuwbouwwoning. In deze woning zijn de wanden behang klaar opgeleverd. Klager heeft op eigen kosten de wanden laten voorzien van spachtelputz. Inmiddels zijn er krimpscheuren opgetreden in de wanden die van spachtelputz zijn voorzien. Klager stelt de corporatie aansprakelijk voor de schade. De corporatie heeft de betreffende wanden geïnspecteerd en heeft geen technische gebreken aan de wanden geconstateerd die aan de corporatie toe te rekenen zijn. Volgens het reglement is de commissie niet bevoegd om over betreffende schadeclaims een uitspraak te doen. De commissie heeft daarom de klacht dan ook niet in behandeling genomen.

Oneens over het optreden van eventuele kleurverschillen van de te repareren onderdelen:

Kern van de klacht is het eventueel optreden van kleurverschillen na uitvoering van reparatiewerkzaamheden. De corporatie geeft 99,9% garantie dat er geen kleurverschillen zullen optreden maar dat vindt de klager onvoldoende. Klager wil een 100% toezegging dat na reparatie geen kleurverschillen zullen optreden. De klager zegt dat het geheel over sausen noodzakelijk is. Hij heeft deskundigen geraadpleegd en die stellen dat een kleurverschil altijd zal optreden.

De corporatie verklaart dat het een langdurig proces is wat zeker niet de schoonheidsprijs heeft verdiend. Intussen werken diverse medewerkers niet meer bij de corporatie of hebben een andere functie. Inmiddels hebben twee andere medewerkers het dossier overgenomen en hebben de intentie om er samen met de klager uit te komen. De opleverlijst wordt conform uitgevoerd. Er kan een kleurverschil optreden maar dat moet gezien worden in de context van redelijkheid en billijkheid. Een mogelijke geringe afwijking zal zeker het woongenot niet aantasten. Daar zal de corporatie borg voor staan. Echter een garantie vooraf valt niet te geven. De corporatie wil graag de kans krijgen om het werk

vakkundig op te leveren. Mocht de klager na afronding van de werkzaamheden vinden dat er een wezenlijk kleurverschil zichtbaar is dan stelt de corporatie voor om de redelijkheid hiervan door een onafhankelijke derde te laten beoordelen. Nu de corporatie daarvoor geen 100% garantie geeft maar 99,9% is voor hem niet genoeg en stelt de klager geen verdere medewerking te zullen verlenen aan uitvoering van de herstelwerkzaamheden en zal hij de corporatie de toegang tot de woning weigeren. De corporatie biedt ook ter zitting nogmaals aan na reparatie de gerepareerde zaken te zullen sauzen en indien nodig zal zij een gehele muur sauzen “tot in de scherpe hoeken” van aangrenzende muren. Zij gaat ervan uit dat met een waarschijnlijkheidspercentage van 99,9% er geen kleurverschillen zullen zijn. Mocht er dan volgens de klager sprake zijn van wezenlijke kleurverschillen is de corporatie bereid de redelijkheid daarvan door een onafhankelijke derde deskundige partij te laten beoordelen.

Op grond van de stukken en de discussie ter zitting dient de commissie te beantwoorden de vraag of de corporatie jegens de klager onredelijk handelt door niet een garantie af te geven dat nooit een kleurverschil zal optreden. Deze vraag wordt ontkennend beantwoord. Het staat vast dat altijd kleurverschil optreedt. Voor zover dat ontstaat op dezelfde muur wordt dat door de corporatie hersteld door de hele muur te sauzen. Echter kleurverschil tussen herstellde en opnieuw geschilderde muren enerzijds en niet gerepareerde en ooit eerder geschilderde muren anderzijds kan niet geheel worden voorkomen. Met het aanbod om bij wezenlijke kleurverschillen de zaak te laten toetsen door een deskundige en – naar de commissie begrijpt – te handelen naar dat te geven advies heeft Woonkwartier redelijk gehandeld. De klager kan niet verlangen dat tevoren een garantie wordt gegeven op het niet ontstaan van kleurverschillen waarbij het erop neerkomt dat nagenoeg het gehele huis binnen moet worden geschilderd. De commissie wijst de klager ook nog op de wettelijke verplichting om de corporatie toe te laten om noodzakelijke werkzaamheden uit te voeren. Door de corporatie de toegang te ontfeggen frustreert de klager het proces van herstel en ontfegmt zij de corporatie de mogelijkheid om goed verhuurderschap te tonen.

Alles overziende en alle omstandigheden in aanmerking genomen is de commissie van oordeel dat de corporatie niet tekort is geschoten in de op haar als verhuurder rustende verplichtingen en jegens de klager niet onredelijk heeft gehandeld. Zij heeft haar beleid correct toegepast en de klacht van de klager op goede gronden afgewezen.

Slecht functionerende verwarmings- en luchtbehandelingsinstallatie:

Door de klager wordt aangegeven dat hij een drietal jaren kampt met het slecht functioneren van genoemde installatie. De corporatie wil nu deze installatie vervangen door een traditionele CV installatie. De klager is het daar niet mee eens gelet op de gevolgen die dat heeft voor de inrichting van de woning. De commissie heeft een inhoudelijke behandeling gepland voor begin 2020.

Weigering vervanging keukenblok en bejegening door de corporatie:

Klager vindt dat het keukenblok aan vervaging toe is. De corporatie is van oordeel dat de technische staat van het keukenblok er niet toe leidt dat deze aan vervanging toe is. Daarnaast is klager ontfegreden over de wijze waarop de corporatie heeft gecommuniceerd. De commissie heeft een inhoudelijke behandeling gepland voor begin 2020.

FINANCIËEL OVERZICHT 2019

Recapitulatie van kosten en verdeling naar corporaties

Vergadering Zaak	18-3-2019	27-8-2019	30-9-2019	Vaste onkosten- vergoeding	Zaken		Overige kosten	Totaal		
					Zaken	Overige kosten				
Zaken										
Stichting Alwel		154,95	436,42	1.625,00	2.216,37					
Stadlander		254,23	436,42	975,00	1.665,65					
WS Woensdrecht		19,35			19,35					
Woonkwartier	856,76	152,10		650,00	1.658,86					
Totaal zaken	856,76	580,64	872,83	3.250,00	5.560,23					
Algemeen										
Zaken										
Ritho - Hostingkosten RGC 2019					5.560,23					
Portikosten 2019 *					zie 2018					
					50,38					
Totaal algemeen					50,38					
Totaal zaken en algemeen					5.660,99					
Verdeling kosten										
Stichting Alwel		2.216,37	13,44		2.229,81		8.575	27%		
Stadlander		1.665,65	22,06		1.687,71		14.069	44%		
WS Woensdrecht		19,35	1,68		21,03		1.071	3%		
Woonkwartier	1.658,86		13,20		1.672,06		8.417	26%		
	5.560,23	50,38			5.610,61		32.132	100%		